

Mødet den 14. Juli 1910.

Fraværende: N. Joh. Laursen, Magnus Nielsen og Dagmar Petersen.

1. (J. Nr. 255—1910). Cirkulære fra Indenrigsministeriet om Afholdelse af almindelig **Folketælling** den 1. Februar 1911.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 256—1910). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Anlæg af **Ringgaden** fra Dalgas Avenue til Marselisvej.

R a h r oplyste, at Indstillingen fremkom som Følge af Andragende fra de Grundejere, hvis Ejendomme laa ud til den paagældende Del af Ringgaden, og at Udvalget indstillede at anlægge Gaden til en Bekostning af 15000 Kr., der kunde afholdes af Kontoen for Vejanlæg paa Marselisborg.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 250—1910). Indstilling fra Forskønnelsesudvalget om Bevilling af 8000 Kr. til Opførelse af et **Teater i »Vennelyst«**.

H a r a l d J e n s e n anbefalede Indstillingen, der gik ud paa at opføre en Scene paa Pladsen foran Pavillonon. Udgiften vilde blive en 8000 Kr., og Scenen kunde opføres i indeværende Sommer, saaledes at den kunde tages i Brug først paa Efteraaret. Da Værten tilbød at forøge sin Hus-

leje med 600 Kr. aarlig, vilde Teateret delvis kunne forrente og afbetale sig selv.

Jakob Jensen fandt, at det var lovlig mange Penge at sætte i et saadant Foretagende. En saadan Bygning kunde næppe holde i 25 Aar, og da den aarlige Indtægt kun vilde blive 600 Kr., vilde Foranstaltningen kun betyde en yderlig Udgift paa »Vennelyst«.

Harald Jensen oplyste, at Arkitekten mente, at Bygningen kunde staa i ca. 25 Aar, idet den vel skulde bygges af Træ, men dog staa paa et Fundament af Cement. Det var meget rigtigt, at Foretagendet ikke helt vilde betale sig, men store Summer kunde der dog heller ikke sættes til, og det var efter Udvalgets Mening et Forsøg, der burde gøres, paa at arbejde Etablissementet op igen.

Mousten troede ikke, vort Vejrlig almindeligvis passede til Friluftsteatre. Med en Sommer som indeværende vilde der nok blive Besøg, men med kølige eller regnfulde Sommere, vilde det slaa fejl.

Mikael Johansen vilde varmt anbefale Indstillingen. Værten gjorde alt for at drage Folk op i Anlæget, og naar han gjorde sit til at bringe Etablissementet frem, burde Byraadet ogsaa gøre sit.

Jacobsen skulde indrømme, at Beløbet var ret betydeligt, men Teateret blev ogsaa baade smukt og holdbart. De 2000 Kr. var forøvrigt beregnet til Dekorationer. Siden den 8. Juni var Anlæget blevet besøgt af over 60000 Mennesker foruden Deltagerne i Festerne. Værten engagerede kun gode Kræfter, og Udvalget vilde gerne gøre saa meget som muligt for at bringe det kønne Anlæg i Ry igen. Det var Meningen at begynde Forestillingerne i den sidste Del af August Maaned.

Møller var ganske klar over, at det saa ret tiltalende ud at bygge for 8000 Kr. og faa 600 Kr. i Leje, men Spørgsmaalet var, om der blev noget til Vedligeholdelse, og om Værten vedblivende kunde svare de 600 Kr. Dersom Bygningen kun holdt 15—20 Aar, vilde Foranstaltningen kun betyde en Udgift. I det hele taget blev det en ret farlig Historie, hvis man ikke var sikker paa Lejen for en Aarrække, f. Eks. en halv Snes Aar.

Jakob Jensen var sikker paa, at Byen den sidste halve Snes Aar havde tabt henimod 50000 Kr. ved »Vennelyst«. Dersom Dekorationerne skulde holdes vedlige, vilde 600 Kr. intet forslaa.

Harald Jensen mente, at man som Regel kunde regne med at have nogenlunde godt Vejr om Sommeren. Det af Hr. Jakob Jensen fremførte Argument, at der allerede var tabt mange Penge ved »Vennelyst«, syntes ham netop at være en Spore til at søge at faa Etablissementet paa Fode igen. Han tvivlede ikke om, at Værten kunde betale Lejen, ja maaske endog senere give mere. Dette var et Forsøg ligesom ved Ørnereden.

Mikael Johansen vidste meget vel, at »Vennelyst« de senere Aar havde forrentet sig daarligt, men nu syntes det, som om Anlægget var ved at rejse sig igen, og saa burde Byraadet ogsaa bidrage sit. Maaske kunde man formaa Værten til at give et Par Hundrede Kroner mere, men det vilde være meget beklageligt, om Sagen skulde strande.

Jacobsen oplyste, at Værten skulde holde Dekorationerne vedlige og selv betale de ny, han maatte ønske at anskaffe.

J a k o b J e n s e n pegede paa, at ikke blot Byen, men ogsaa de forskellige Værter havde sat Penge til paa »Vennelyst«. Sammenligningen med Ørnereden passede ikke, idet Pavillonen og Teateret i »Vennelyst« blev adskilligt dyrere end Pavillonen ved Ørnereden, der desuagtet gav mere i Indtægt og var lejet ud for flere Aar. Dersom Værten i »Vennelyst« vilde binde sig for nogle Aar og stille Garanti for Lejen, var Sagen en anden.

H a r a l d J e n s e n fandt, at Byraadet burde støtte Værten, saaledes at han kunde begaa sig, eftersom det lod til, at Anlægget var ved at komme op igen. Hvis man lod det gaa, som det bedst kunde, vilde Anlægget naturligvis blive en daarlig Forretning. Han havde ikke tænkt at drage nogen Sammenligning med Ørnereden, men kun henvist til, at man ogsaa der gjorde et Forsøg paa at bringe Stedet frem. Der var altid en mærkelig Modvilje mod »Vennelyst«, skønt det dog var et nydeligt Anlæg, som man burde gøre for, hvad man kunde, saaledes at det kunde blive Byen til Glæde.

M i k a e l J o h a n s e n erindrede om, at en af Værterne, Hr. Schmidt, havde tjent mange Penge i »Vennelyst«. Han anbefalede atter varmt Indstillingen og mente, at det, at Brandassurancen havde givet Afkald paa de 15 %, den kunde have tilbageholdt, var endnu en Anledning til at gøre Forsøget.

M ø l l e r kunde gaa med, hvis Udvalget kunde faa Værten til at leje for nogle Aar og stille Garanti for Lejen.

H a r a l d J e n s e n oplyste, at Udvalget havde forsøgt, om Værten vilde binde sig for nogle Aar, men uden Held. Det syntes ham fuldt forsvarligt at realisere Planen, saaledes som den forelaa.

Formanden henstillede at afholde Udgiften af Laanet, hvis Indstillingen skulde blive vedtaget.

Jakob Jensen ansaa det for en daarlig Forretning at bygge en Træbygning ved Hjælp af Laan.

Indstillingen vedtoges. Udgiften afholdes af Laan.

4. (J. Nr. 247—1910). Den foreliggende Indstilling fra Skoleudvalget om at udbetale det for Skolemulkter i Aaret 1909 indkomne Beløb, 349 Kr. 01 Øre, til Foreningen »**Kunsten i Skolen**« vedtoges.

5. (J. Nr. 245—1910). Andragende fra **Skoleinspektør Buur** om Oprykning i en højere Lønklasse.

Efter Skoleudvalgets Indstilling vedtoges det at opføre Skoleinspektøren i 2. Lønklasse fra 1. April 1911 at regne.

6. (J. Nr. 145—1910). Indstilling fra Budgetudvalget om under Forbehold af Indenrigsministeriets Sanktion at yde »**Velgørenhedshjemmet**« Garanti for et Laan paa indtil 25000 Kr. mod Sikkerhed i Hjemmets Ejendom næst efter et Kreditforeningslaan paa ca. 60000 Kr.

Formanden forelagde Indstillingen, idet han tilføjede, at det vel maatte overlades til Udvalget at forhandle med Hjemmets Bestyrelse om de nærmere Bestemmelser.

Mikael Johansen antog, at Udvalget var klar over, at Kommunen i sin Tid vilde komme til at betale. Han skulde ikke modsætte sig Indstillingen, men vilde gerne høre, hvorvidt det var Meningen, at Kommunen skulde overtage Hjemmet, hvis dette ikke kunde klare sig selv. Skulde dette være Tilfældet, maatte han allerede nu tage Afstand derfra.

Møller forudsatte, at det skulde være Garanti for en 2. Prioritet, uanset om 1. Prioritet blev mindre end 60000 Kr. Skulde Hjemmet komme til at mangle flere Penge, maatte dets Bestyrelse træde til, hvad vist ogsaa af andre Grunde vilde være meget heldigt.

Formanden troede ikke, Udvalget havde noget imod, at det udtrykkeligt blev fremhævet, at Kommunen garanterede for en 2. Prioritet paa indtil 25000 Kr., uanset om 1. Prioritet blev mindre end 60000 Kr. Skulde der engang blive Tale om at gøre Hjemmet til en kommunal Institution, maatte der til den Tid en ny Vedtagelse til, men han vilde dog allerede nu betone, at han i saa Tilfælde hellere vilde være med til at opgive nogle af Pengene.

Simonsen anbefalede Indstillingen, idet han mente, at naar endelig engang velhavende Folk vilde bringe Ofre for at hjælpe de fattigste, burde det offentlige ikke holde sig tilbage. Han havde i Begyndelsen set noget tvivlende paa dette Hjem, men syntes nu at spore, at det havde ført til en Bedring med Hensyn til Betleriet, og hvis man altsaa var kommet ind i det rigtige Spor, saa var det sikkert en god Tanke at støtte. Desuden var der næppe Frygt for, at Kommunen skulde komme til at overtage og drive Hjemmet.

Budgetudvalget bemyndigedes til at garantere for en 2. Prioritet paa 25000 Kr. næsteftter indtil 60000 Kr. paa 1. Prioritet og efter nærmere Forhandling med Hjemmets Bestyrelse.

7. (J. Nr. 253—1910). Skrivelse fra Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse om Oprettelse af et kommunalt **Plejehjem for tuberkuløse.**

Mousten meddelte, at Nationalforeningen havde tilskrevet dens stedlige Afdelinger, at den

kunde stille 10000 Kr. til Raadighed til Hjælp ved Oprettelse af kommunale Plejehjem, der skulde kunne optage saadanne Patienter, der ikke kunde optages paa Sanatorier. men som dog var saa raske, at deres Plads ikke var paa Hospitalerne. Da Bekostningen ikke vilde blive uoverkommelig, idet man maatte gaa ud fra, at Nationalforeningen vilde give et klækkeligt Tilskud til selve Bygningen, og at Driften omtrent vilde koste det samme som ved disse Patienters Ophold paa Hospitalet, kunde Udvalget indstille, at man erklærede sig villig til at forhandle om Sagen.

Formanden spurgte, om der ikke under Forhandlingerne kunde blive Udgifter f. Eks. til Udarbejdelse af Planer.

Mousten gjorde opmærksom paa, at Indstillingen kun gik ud paa at erklære sig villig til Forhandling.

Indstillingen vedtoges.

8. De foreliggende **Købekontrakter** angaaende Marselisborggrunde med
 - a. (J. Nr. 22¹¹—1910). A. & B. M. Severinsen og
 - b. (J. Nr. 22¹²—1910). Tømrmester Th. Pedersengodkendtes.
9. (J. Nr. 236—1910). Andragende fra vedkommende Grundejere om **Ombrolægning af Thunøgade mellem Norsgade og Sjællandsgade.**

Formanden oplyste, at Udgiften vilde blive 4400 Kr., og at Brolægningsudvalget spurgte, om Byraadet vilde give Tilladelse til at anvende dette Beløb i det ønskede Øjemed, eftersom Udvalget ikke havde Midlerne, og Arbejdet ikke stod paa dette Aars Budget.

Simonsen mente at erindre, at der havde været Tale om at tage dette Gadestykke med i Aar, men at Tanken blev udskudt. Det var der-

for tænkeligt, at Gaden kom med næste Aar, og saa vilde det være naturligt at vente. Der var mange Gader, der stod for Tur, men paa Grund af de manglende Midler og den høje Skatteprocent kunde kun de, der trængte allermest, tages med.

M i k a e l J o h a n s e n gjorde opmærksom paa, at det kun drejede sig om et meget lille Stykke, der tilmed var overordentlig tarveligt brolagt. Sjøllandsgade var nu i Orden, og Norsgade blev for Tiden ombrolagt, saa det vilde være kedeligt at have den lille Stump Forbindelsesgade liggende i daarlig Stand. Desuden vilde der sikkert ogsaa spares en Del ved at tage Stykket med nu sammen med Norsgade.

J a k o b J e n s e n mente, at Ombrolægningen blev lige dyr, enten man tog den for sig selv eller sammen med en anden Gade. Den paagældende Gade var desuden bedre end mange andre Gader; Vestergade var saaledes langt ringere. Endelig havde man en Del makadamiserede Gader, hvor der ligefrem kørt paa selve Makadamiseringen; dem vilde det være meget bedre at anvende de 4000 Kr. paa. I ethvert Fald maatte man holde sig til de Gader, der var opført paa Budgettet. Han henstillede at afvise Andragendet.

J a c o b s e n troede nok, at Udvalget vilde komme med Forslag om dette Gadestykke til næste Aar. Iøvrigt kunde han godt forstaa Andraderne, da Gaden trængte til at omlægges, og da der maaske kunde spares noget ved at udføre dette Arbejde sammen med Norsgade.

S i m o n s e n forekom det, at Udvalgets Bemærkninger var saaledes, at de ikke burde følges af en Beslutning. Der forelaa jo nemlig ingen Indstilling, hvad vel nok vilde have været Tilfælde, hvis Udvalget ønskede Gaden omlagt.

J a k o b J e n s e n mente, at den øvrige Del af Tunøgade trængte mere end den Del, der laa mellem Sjællandsgade og Norsgade.

Andragendet kunde ikke bevilges.

10. (J. Nr. 246—1910). Andragende fra Direktør Svenningsen om **Ændring i Byggelinien for Skovvejens østre Side.**

R a h r meddelte, at Andrageren ønskede Byggelinien forandret tilbage, som den var før, men at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ikke kunde tilraade den ønskede Forandring.

Andragendet kunde ikke bevilges.

